

van de **Verbroedering der Belgische Ontmijners**

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30 - TERVUREN
P. C. R. 7537.94 - - Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

EMILE ZOLALAAN, 30 - SCHAARBEEK
Tel. : 16.00.73

Vijftiende Jaargang, n° 1

Januari 1961

Beste Vrienden Ontmijners,

Traditiegetrouw bied ik U, in naam van de Beheerraad en in eigen naam, mijn rechtzinnigste wensen aan opdat het nieuwe jaar voor U en de uwen voorspoed moge worden.

In de eerste plaats gaan onze wensen naar hen, die nog steeds het harde beroep blijven uitoefenen, dat we allen samen hebben gekend.

Dat ze steeds waakzaam mogen zijn ten einde alle gevaren te vermijden !

Dat ze gespaard mogen blijven van het onheil, dat hun dagelijks over het hoofd hangt !

Aan hen, die de ontminning verlieten, wensen we dat ze alle vreugde en geluk in hun huiskring mogen kennen, waarop ze recht hebben.

Geluk en gezondheid, dit zijn onze vurige wensen.

Op de drempel van dit nieuwe jaar gaat uw beheerraad de plechtige verbintenis aan te volharden op de ingeslagen weg : hulp en bijstand voor onze Weduwen, onze Wezen en onze leden, die zich gebeurlijk in een moeilijke toestand bevinden.

Nu onze wezen groter worden en de tijd van Sint Niklaas, de Plechtige Communie en de eerste studies voorbij is, moeten we andere middelen aanwenden om hen te helpen aan een benijdenswaardige levenssituatie.

We denken eraan, zoals we denken aan andere middelen om de beschikbare fondsen te benutten, tot het grootste welzijn van de leden onzer Verbroedering.

We zullen hierover waken en weest er stellig van overtuigd dat we voorstellen zullen doen, die eenieders goedkeuring zullen wegdragen.

Generaal SEVRIN.

Onze wensen voor het jaar 1961

Eens te meer heeft de Redactie van uw bulletin het waar genoegen aan onze Weduwen, aan onze Wezen, en aan U, beste Makkers Ontmijners, haar beste wensen aan te bieden voor het nieuwe jaar.

Mocht dit jaar U de verwezenlijking meebrengen van al uw wensen en voornamelijk U in een uitstekende gezondheid bewaren.

Met een ware zucht van verlichting namen we afscheid van het jaar 1960 !

Men zal er niet om treuren ! Het bracht niets anders dan redenen tot verbittering mede : een slechte zomer, de Congo-tragedie en de pijnlijke sociale herrie.

Maar het spreekwoord luidt : na regen komt zonneschijn. Gelukkig jaar 1961, zo zeggen we. Men moet geloven in de kracht van de rechtzinnige wensen. Ze dragen bij tot het geluk en helpen ons de zorgen en kommer gemakkelijker te dragen.

Men moet zichzelf trachten gelukkig te maken en elkaar helpen om het geluk rondom zich te verwezenlijken.

Met vertrouwen zien we de toekomst in de ogen. Dat 1961 voor ons en voor onze Verbroedering gelukkig en voorspoedig moge worden. Dat is de innige wens van

DE REDACTIE.

ONZE BEHEERRAAD.

De leden van onze beheerraad kwamen maandelijks samen in het U.F.A.C.-lokaal van de Regentiestraat te Brussel. Deze vergaderingen werden telkens voorgezeten door Generaal SEVRIN en bijgewoond door de Majors SAMYN, BONMARIAGE, de Kommandanten GEORGE en MERCKX, Kapitein COGNEAU, de vrienden LINOTTE, ITTERS, L'HOOSTE, VANCLEVEN, VANDERICK en onze steeds ijverige secretaris BAENTS.

Op deze vergaderingen werden besproken : de studies van onze wezen, de toestand van sommige weduwen en de te verstrekken hulp aan velen onder onze kameraden. Tevens werden de nodige schikkingen getroffen voor de Sint Niklaas- en Sinte Barbarafeesten.

De beheerraad onderzocht bovendien de mogelijkheid om onze wezen nog op een andere manier te helpen, in contact te komen met onze weduwen, en onze spaarpenningen aan te wenden in de geest van onze Verbroedering.

De werking in onze Afdelingen

AFDELING BRABANT.

Zoals reeds werd vermeld in ons laatste septembernummer houdt de Afdeling Brabant haar vergaderingen de laatste woensdag van iedere maand in haar nieuw lokaal, « Aux Armes des Brasseurs », Anspachlaan 56 en 58 (en niet 256 en 258 zoals bij vergissing werd aangekondigd). We stellen met voldoening vast dat de vergaderingen steeds talrijker worden bijgewoond en dat er een echte vriendschappelijke geest, eigen aan de ontmiijners, heerst.

DAMESAFDELING BRABANT.

De damesafdeling komt ook regelmatig samen de laatste woensdag van iedere maand in het lokaal van de afdeling Brabant, « Aux Armes des Brasseurs », Anspachlaan, 56-58. Onder het voorzitterschap van Juffrouw SEVRIN treffen we telkens aan : Mwen GEORGE, BONMARIAGE, DAUTEL, GUILLAUME, ITTERS, TIELEMANS, VANDENEYNDE en een nieuweling Mw DEBRUCQ.

Onze welgemeende dank en hartelijke gelukwensen voor het prachtig werk dat deze dames presteren.

HET SINT NIKLAASFEEST IN DE AFDELING BRABANT.

Zoals de vorige jaren belegde de afdeling Brabant haar Sint Niklaasfeest in de zaal « Casino » te Tervuren. De zaal was te dezer gelegenheid prachtig versierd en twee rijen tafels waren opgesteld om een zestigtal kinderen te ontvangen.

Te 15 u. 30 nam het feest een aanvang met een toespraak van secretaris BAENTS, die Generaal SEVRIN bedankte voor de bezorgdheid, die hij steeds betoont tegenover onze Wezen, onze Weduwen en onze leden. In deze huide betrok hij eveneens Juffrouw SEVRIN. Hij begroette daarna de aanwezige officieren : Kolonel DAUTEL, Majoor BONMARIAGE, de Kommandanten GEORGE, TILMAN, VANGHELUWE, COGNEAU, VANDEN EYNDE, GUILLAUME, de kameraden ITTERS, GRABBE, alsook dhr. DE BLAAUW, Voorzitter van het Comité der Herinneringsvlam aan de Onbekende Soldaat.

Vervolgens richtte hij zich tot de dames van de afdeling Brabant, die jaarlijks bijdragen tot het volledig welslagen van dit Sint Niklaasfeest, nl. Juffr. SEVRIN, Mwen GEORGE, BONMARIAGE, DAUTEL, GUILLAUME, ITTERS, DEBRUCQ, TIELEMANS en VANDEN EYNDE.

De hh. BOUILLON en TOREL verzorgden het eerste nummer en ontpopten zich als ware accordeon-virtuozen. Daarna trad dhr. FRAVAN op, die met zijn buitengewone goocheltoeren de aanwezigen gedurende meer dan veertig minuten in spanning hield. Zijn laatste nummer was een knap stukje goochelkunst : uit een ledige pot haalde hij een tiental vlaggen. Dit nummer werd op daverend applaus onthaald.

Daarna werd het vieruurtje aan onze kinderen opgediend. Aan de blije gezichtjes kon men goed merken dat het hun goed smaakte...

Eindelijk deed de grote Sint zijn intrede in de zaal en werd door al de kinderen in koor vergast op het traditioneel liedje. Zwarte Piet zag er niet kwaad uit en had alras de sympathie van onze kleinen gewonnen.

Gezeten op zijn troon begon Sint Niklaas daarna met de uitdeling van de geschenken. Iedereen was tevreden, zowel groot als klein.

Het was een heerlijk Sint Niklaasfeest, dat ten volle geslaagd mocht heten. We bedanken hiervoor hartelijk de vrienden BAENTS, BERGES, ITTERS, GOOSENS en PLUMIER, de h.h. BOUILLON en TOREL en heel in het bijzonder dhr. FRAVAN, wiens talent onze bewondering afdwong en wiens onbaatzuchtigheid ons ten zeerste heeft getroffen.

IN DE AFDELING WEST-VLAANDEREN.

Het Sint Niklaasfeest van de afdeling West-Vlaanderen werd te Westrozebeke gevierd op zaterdag 10 december jl.

Na een gezongen mis ter nagedachtenis van onze Doden legde Majoor SAMYN bloemen neer aan ons gedenkteken, opgericht op de binnenplaats van de kazerne.

Daarna had een vergadering plaats, tijdens welke aan onze wezen van West-Vlaanderen de traditionele Sint Niklaasomslag werd overhandigd.

Majoor SAMYN heette iedereen welkom. Secretaris BAENTS nam hierop onmiddellijk het woord en bracht vooreerst een roerende hulde aan Majoor SAMYN, deken der Ontmijners. Hij verontschuldigde Generaal SEVRIN alsook de andere leden van de beheerraad. Hij gaf een uitgebreide uiteenzetting van de rechten onzer Weduwen en Wezen en toonde aan welke schikkingen zouden getroffen worden voor een rationele aanwending van het kapitaal der Verbroedering.

Al de aanwezige kinderen, ouders en leden van de afdeling mochten daarna aanzitten voor een democratisch maal, dat zeer lekker smaakte : soep, gevarieerd voorgerecht, pasteigebak, koffie, enz...

Kameraad BAENTS onderhield zich met enkele aanwezige weduwen en werd aldus op de hoogte gesteld van hun juiste toestand en van die hunner kinderen.

Op deze zeer aangename en kleine plechtigheid waren aanwezig : Majoor SAMYN, voorzitter van de afdeling, Majoor VANDENBROECK, Dr MUL-LIER, de Kapiteins SAMYN en COGNEAU, de Brigadecommandant van de Rijkswacht te Westrozebeke, secretaris BAENTS, talrijke leden van de afdeling West-Vlaanderen alsook Mwen SAMYN en BAENTS.

AFDELING OOST-VLAANDEREN.

De Weduwen- en Wezendag van de Afdeling Oost-Vlaanderen.

« Een stap vooruit... ». Met deze woorden vatte dhr Desmet, secretaris van de afdeling Oost-Vlaanderen, de betekenis van deze dag samen.

Werkelijk een nieuw feit in het leven van onze Verbroedering ! En nochtans kan deze 20 november te Gent eenvoudig als volgt betiteld worden : een heerlijk familiefeest.

Bij het intreden van de zaal U.F.A.C. deed men onwillekeurig de indruk op dat men echte vrienden weervond, intieme vrienden, die men sedert enkele tijd uit het oog had verloren.

Spontaneïteit, sympathie, genegenheid zelfs, alles droeg er toe bij om een atmosfeer te scheppen, die eigen is aan grote families bij het vieren van een gelukkige gebeurtenis.

's Morgens had een bedevaart plaats naar de Ontmijnersstraat. Generaal SEVRIN en onze lieflijke meter, Juffrouw SEVRIN, Kolonel en Mw TERLIN, Majoor en Mw VANDENBERGHE, Kommandant en Mw GEORGE, Kommandant en Mw VANGHELuwe, de leden van het afdelingscomité met vaandel onder geleide van kameraad VANCLEVEN vatten reeds te 9 u. 30 post voor de herdenkingsplaat.

Mw TERLIN, meter van de afdeling, legde een bloemenruiker neer terwijl de aanwezigen een minuut ingetogenheid bewaarden.

De algemene vergadering had plaats in de U.F.A.C.-zaal. Te 10 u. 30 opende Kolonel TERLIN de vergadering. Aan de bestuurstafel hadden plaats genomen : Generaal SEVRIN, Majoor BONMARIAGE, Kommandant GEORGE, de vrienden VANCLEVEN, BAENTS, DESMET en ITTERS.

Een zestigtal personen bevonden zich in de zaal. Vele dames betoonden door hun aanwezigheid hun sympathie voor de afdeling : Jw SEVRIN, de dames TERLIN, BAENTS, BONMARIAGE, GEORGE, ITTERS, VANCLEVEN, VANGHELuwe, enz...

Onder de aanwezigen bemerkte men bovendien Mw ALLEMAN en haar kinderen Christiane, Eliane en Michel ; dhr en Mw RASCHART, ouders van onze vriend, die in bevolen dienst gedood werd ; André STEVENS, Julien GOOSSENS en zijn tante, enz.

Enkele ogenblikken later deed de sympathieke afgevaardigde van Henegouwen vergezeld van zijn dame, zijn intrede in de zaal.

Kolonel TERLIN hield daarop volgende toespraak : Mijn Generaal, Dames en Heren,

Ik ben gelukkig U vandaag te mogen ontvangen in de schoot van de Verbroedering der Ontmijners, sectie Oost-Vlaanderen. In ons aller naam heet ik U hartelijk welkom.

Door uw tegenwoordigheid, Mijn Generaal, hebt gij de vergadering van vandaag willen opluisteren en tevens de belangstelling betuigen, die U aan onze inspanningen verleent.

Ons plaatselijk comité, daarin de algemene richtlijnen der verbroedering volgend, heeft altijd getracht niet alleen de nauwste betrekkingen onder de oud-ontmijners te behouden, maar ook al het mogelijke te doen ten bate van onze Weduwen en Wezen.

Daarvoor hebben wij steeds bij U, Mijn Generaal, de grootste hulp gevonden. Wij bedanken er U ten zeerste om.

Laat me toe insgelijks de andere kameraden

ontmijners (en hun echtgenoten) te danken, die zich de verplaatsing hebben getroost om ons hun sympathie te betuigen.

Het is mijn plicht hier in het bijzonder onze lieve meter, Juffrouw SEVRIN, te begroeten, voor wie de Verbroedering een tweede familie is geworden. Meer contact onder de leden van de grote ontmiijnersfamilie, dat is het doel van deze dag.

Ik durf verhoplen dat dit doel totaal zal verwezenlijkt worden.

Vandaag zal er ook overgegaan worden tot het kiezen van een gedeelte van ons comité, waarvan alle uittredende leden herkiesbaar zijn, uitgenomen de voorzitter, dhr DEBACKER, die om persoonlijke redenen — uitbreiding van zijn zaak en toenemende familieplichten — zijn ontslag heeft ingediend. Ik wil hem te dezer gelegenheid onze dank betuigen en in herinnering brengen dat hij nooit heeft gearzeld om persoonlijk in te grijpen in soms netelige gevallen.

Laten we ook onze eerste voorzitter, Kommandant MENKE, niet vergeten. Hij stond in de bres gedurende de moeilijke vormingsperiode.

Wat onze sectie verschuldigd is aan makker VANCLEVEN, waarnemend voorzitter, hoef ik U niet te zeggen. Daar hij hier aanwezig is, wil ik hem niet te veel in de bloemen zetten, want ik ken zijn nederigheid. Toch wil ik aanhalen dat, dank zij zijn onverpoosd werken, de sectie zo levenskrachtig is gebleven. Daarvoor, mijn beste VANCLEVEN, onze beste dank.

Om te sluiten, Mijn Generaal, Dames en Heren, wens ik U een aangename dag in een echte ontmiijnersatmosfeer. »

De toespraak van Kolonel TERLIN werd op langdurig applaus onthaald.

Generaal SEVRIN bedankte de spreker voor zijn hartelijke welkomwoorden en richtte zich daarna in het nederlands op zijn beurt tot de vergadering. Dames, Heren, Beste Vrienden Ontmijners,

« Sedert enkele tijd vraagt onze Verbroedering zich af op welke wijze de fondsen, die nog belangrijk zijn en door haar beheerd worden, op de best mogelijke manier zouden kunnen besteed worden ten bate van haar beschermelingen.

Geen gemakkelijke taak voorwaar, omdat we niet beschikken over de nodige inlichtingen, die ons zouden toelaten de gestelde problemen op te lossen.

Sedert onze eerste algemene vergadering in 1946, heb ik voorgesteld — en gij allen hebt zulks gevraagd — dat onze wezen onze algehele bekommernis zouden uitmaken. De Verbroedering besliste ze onder haar bescherming te nemen.

Deze beslissing werd herhaald op al onze algemene vergaderingen en menigmaal in ons bulletin.

De ondervinding heeft bewezen dat zulks onvoldoende is gebleken. Slechts wanneer de nood

dwingt, klopt men aan onze deur. Sommigen vragen te veel, anderen niets.

Daarom hebben we voorgesteld in onze afdelingen een algemene vergadering te beleggen, waarop benevens de leden ook de weduwen en wezen van de Ontmijners dringend zouden uitgenodigd worden. Alleen dergelijke contactname kan, naar mijn mening, ons de gewenste inlichtingen bezorgen.

Onder impuls van kameraad VANCLEVEN, die ik van harte gelukwens, is de afdeling Oost-Vlaanderen de eerste geweest om een gelijkaardige vergadering te houden.

VANCLEVEN is trouwens een van de personen, die zich reeds lang bezighield met de hulp, die men aan onze wezen zou verstrekken. Ook zijn we gelukkig met enkele leden van de beheerraad onder U vandaag te vertoeven.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om U opnieuw te herinneren aan de besluiten, die door de Verbroedering sedert haar stichting werden getroffen.

De wezen moeten een onderwijs krijgen, dat ten minste gelijkwaardig is aan dat, wat ze zouden gehad hebben in geval hun vader niet was overleden.

Het is de taak van de Verbroedering de mogelijkheden aan te duiden, die aan de wezen worden verschaft door de officiële organismen, om hun studies voort te zetten.

We wensen uit de grond van ons hart dat onze zeer begaafde wezen hun studies voortzetten verder dan de normale verplichte leertijd.

Ik blijf bij deze korte toespraak en laat aan onze secretaris BAENTS de zorg over om U verdere inlichtingen te verstrekken over de U geboden mogelijkheden.

Ten slotte houd ik eraan mijn voldoening uit te drukken over het feit dat we ons hier in uw midden bevinden. Hier heerst een goede verstandhouding en ware vriendschap. »

Langdurige toejuichingen vallen de Generaal bij het einde van zijn rede te beurt.

Gedurende een half uur boeide de nationale secretaris, makker BAENTS, de vergadering door zijn administratieve onderlegdheid.

Aan de hand van wetteksten en ministeriële onderrichtingen gaf spreker een volledige en nauwkeurige uiteenzetting over de rechten van de Weduwen en Wezen, de geheimen van de invaliditeits- en overlevingspensioenen, de toekenning van medische en pharmaceutische zorgen.

Nieuwe langdurige toejuichingen.

Makker VANCLEVEN nam daarna het woord en dankte onze secretaris voor zijn meesterlijk betoog. Hij verontschuldigde volgende personaliteiten : Generaal Timperman, Voorzitter U.F.A.C. 1914-1918 ; Majoor SAMYN, deken van de Ontmijners ; Dr PRIGNON en dhr LINOTTE, respectievelijk voorzitter en ondervoorzitter van de afdeling Luik.

Spreker onderlijnde eveneens de aanwezigheid van verscheidene weduwen en wezen, alsook van de ouders RASCHART.

Daarna ging men over tot de verkiezing van het comité van het nieuwe dienstjaar. De makkers VANDERMISPEL, VANMARCK en BUYSSE, uittredend en herkiesbaar, werden gekozen terwijl onze sympathieke vriend VANCLEVEN tot voorzitter werd gekozen.

Onnodig te zeggen dat een daverend applaus de verkiezing van de nieuwe voorzitter begroette.

Dhr VANCLEVEN werd gekozen in vervanging van dhr DEBACKER, die wegens zijn huidige bezigheden niet meer in staat is deze functie te vervullen.

Kommandant VANGHELUWE werd eerste ondervoorzitter, kameraad DESMET, die tevens de functie van secretaris waarneemt, werd tweede ondervoorzitter gekozen.

Kolonel TERLIN voerde nogmaals het woord om de nieuwe voorzitter geluk te wensen en hem namens de leden van het comité een herinneringsgeschenk aan te bieden, nl. een prachtige portefeuille.

De ontroering van onze goede vriend was groot. Met moeite kon hij zijn tranen bedwingen.

Daarna had de uitreiking van eretekens plaats, toegekend door de U.F.A.C. 40-45.

De Voorzitter van de U.F.A.C. Oost-Vlaanderen belet zijnde had zijn ondervoorzitter, Majoor VANDENBERGHE, een grote vriend van de Ontmijners, afgevaardigd. Kregen deze onderscheiding : de makkers VANGHELUWE, VANCLEVEN, VANDERBRUSSEN, VANMARCK, VANDERMISPEL, MARTENS, DESMUL, BUYSSE en DESMET.

In deze aangename atmosfeer eindigde de vergadering van de afdeling Oost-Vlaanderen.

Te 13 uur zaten een zestigtal genodigden aan voor een noenmaal in de grote zaal van de U.F.A.C., die prachtig versierd was.

Dhr en Mw LEYS, sympathieke ereleden van de sectie, waren insgelijks op dit familiemaal aanwezig. Het menu was uitstekend : preisoep, vidés, vlees, aardappelen, kleine erwten, worteltjes, nagerecht.

Een daverende Brabançonne werd met brio gespeeld op piano door Mw VANHEESVELD en iedereen nam de hern toegewezen plaats aan tafel in.

Gedurende het ganse noenmaal werd er gezellig gepraat. Ondertussen werden de aanwezigen vergast op zangnummertjes door de fantaisiste Juf. VANCATEL en de tenor DUSSART.

Beide kunstenaars werden ten eerste gewaardeerd en lang toegejuicht. Vóór het nagerecht zette makker VANCLEVEN de twee meters, Mw TERLIN en Juf. SEVRIN, in de bloemen, terwijl Majoor BONMARRIAGE de vrouw van de nieuwe voorzitter in deze hulde wilde betrekken en aan Mw VAN-

CLEVEN een bloemenruiker overhandigde. De gebruikelijke accolade bleef natuurlijk niet ten achter.

Een tombola werd uitgeloot en had veel succes. Tot 16 uur duurde dezelfde aangename stemming.

Een laatste woordje door Generaal SEVRIN besloot deze dag, waaraan allen een aangename herinnering zullen bewaren.

Onze hartelijkste gelukwensen aan de afdeling Oost-Vlaanderen en aan haar comité voor het prachtig succes met de eerste bijeenkomst van die aard.

Vanwege het Comité van de Afdeling Oost-Vlaanderen.

De afdeling Oost-Vlaanderen biedt haar beste wensen aan voor het jaar 1961 aan de leden van de beheerraad, de leden van de afdelingen Brabant, Luik, Antwerpen, West-Vlaanderen en Henegouwen.

AFDELING HENEGOUWEN.

Een brief van de afgevaardigde voor Henegouwen.

Geloof niet, beste leden, dat uw afdeling slechts op papier bestaat en dat er niets wordt gedaan.

Ze heeft steeds in de schaduw gewerkt. Vandaag wil ik U, dank zij de vriendelijke uitnodiging van onze toegewijde hoofdredacteur, mijn trouwe vriend Majoor BONMARRIAGE, bewijzen dat de afdeling Henegouwen werkelijk actief is.

In het eerste nummer van verleden jaar herinnerde U Kommandant VANDERRYDT aan de plechtige verbintenis, die U op het slagveld hebt aangegaan. Hij bezwoer U uw plaats weder in te nemen in de grote familie van de Ontmijners, die ge hebt tot stand gebracht.

Vandaag stelt ik U volgende vraag : « Gaat ge uw gegeven woord ontrouw worden ? »

Redeneert niet aldus : « Indien ik eens raad of hulp nodig heb, zal ik mijn bijdrage betalen en alles is klaar. De Verbroedering zal me met open armen weer ontvangen ».

Dat zou weinig waardig zijn van uwentwege, want uw beheerraad en uw afdelingscomités hebben hun ideaal, zelfs in de moeilijkste dagen steeds hooggehouden : DIENEN.

Ik moet U nochtans met vreugde mededelen dat we op de jongste algemene vergadering een bemoedigend feit hebben vastgesteld : Voor de eerste maal sedert vele jaren waren we met een twintigtal.

Wanneer we tienmaal sterker zullen zijn, zal ons geluk nog veel groter zijn. Vraag ik U teveel, indien ik U voorstel één enkele zondag per jaar vrij te houden? Men betaalt U de verplaatsingskosten terug, alsook deze van uw echtgenote. Welnu?

Ik hoop, mijn beste oud-makkers, dat deze enkele woorden voor U een aansporing zullen worden om uw grote Ontmijnersfamilie terug te vervoegen.

Iedere oud-wapenbroeder, die opnieuw tot onze schone Verbroedering toetreedt en me twee briefjes van 20 F. in een omslag toestuurt, met vermelding van zijn juist adres, bedenk ik met een verrassingsgeschenk.

Wie begint?

A. VANDERICK

6, rue du Sablon, Gosselies
Uw afgevaardigde bij de
Beheerraad.

EEN KLEINE ANECDOTE.

Echt gebeurd bij het 2^e Peloton van de 5^e Compagnie van het 1^e Bataljon Ontmijners.

De ploeg was bezig op een stootkar het resultaat van onze opzoekingen gedurende de dag, te vervoeren.

Buit van alle slag : S-mijnen, mortierobussen, Holzmijnen, geweergrenaten, allerhande patronen ; echt oud ijzer. Alles schoon gerangschikt zoals in het uitstakraam van een groentemagazijn.

De reis ging zonder de minste hindernis verder tot we op zeker ogenblik een hobbelige weg bereikten, die ons leidde naar de plaats, waar we ons goedje zouden kwijtspelen.

Een grote kei lag op de loer en toen we met de kar voorbijtrokken nestelde hij zich in het grote wiel van ons voertuig met het onvermijdelijk gevolg... Het wiel begaf... en...

In minder dan een seconde zochten allen — uitgenomen onze Hercules, Albert, die tussen hemel en aarde bleef hangen aan de armen van de stootkar — hun heil in een prachtige duikeling, de beste doelwachter waardig.

Conclusie : De ontmijsing is de leerschool voor goede keepers.

A. VANDERICK.

ZIJN ONTMIJNERS « TAAI » ? ...

Herfst 1945... Op zekere donderdag stonden dezelfde drie « taaien » reeds voor de tweede maal op wacht bij het bos van Nieder-Emels. Hun opdracht : het verkeer verbieden tijdens het « springen ». En nochtans kwam op deze zijbaan in een streek, die verwoest werd door de laatste stuip-trekkingen van de Duitse weerstand, aan de zoom van dit dennebos, haast niemand.

Onze zwijgzame ontmijsers trachtten met hun vorsende blik de reden van hun aanwezigheid op die plaats te vinden. Wie zou zich toch durven wagen in deze woestenij ?

Plots verscheen aan het kruispunt der aardwegen een fiets, die zich bewoog in de richting van de groep. Het was een wielrijdster...

Wanneer het meisje tot op enkele meters van de groep was gekomen stapte soldaat C. over de

gracht en met de armen in de lucht verbood hij de doortocht, zonder één woord te kunnen zeggen. Er was reden toe !...

Deze negentienjarige cycliste, in alle landelijke eenvoud gekleed, bereed een fiets van zeer oud model, waarvan de mechaniek in allerslechtste toestand verkeerde.

Het jong meisje was schoon, zo schoon dat men dit nauwelijks kon beschrijven.

Ze wierp een ongeruste blik naar het drietal, die spijt hun khaki-uniform een weinig geruststellend uitzicht hadden.

Fluks sprong ze van het rijwiel en benieuwd, zonder één woord te zeggen, stond ze daar voor hen.

« Ge moogt niet door », zegde soldaat C... « ten minste nu niet ». Want voor geen geld van de wereld zou hij gewild hebben dat het meisje op haar stappen terugkeerde.

De jonge schoonheid glimlachte nauwelijks en met een helder kristalstemmeke klonk het daarna : « Waarom niet, wat gebeurt er ? ».

Ja, wat gebeurde er ? Wat gebeurde er vooral in het hart van deze drie mannen, die gehard werden door de beproevingen van het leven, van de gevangenschap, van de oorlog ?... Drie mannen, waarvan de jongste meer dan 35 jaar telde...

Herinneringen ?... Spijt en heimwee ? Gevoelens van bitterheid en van opstandigheid tegenover het noodlot ?...

Wie weet ?

De drie slagen, die de ontploffing aankondigden brachten hen tot de werkelijkheid terug.

« Juffrouw, kom hier... een schuilplaats zoeken... Men gaat doen springen ».

Het meisje had op hun mouw de in de streek welbekende badge herkend en haar fiets verder duwend ging ze naar de aangeduide plaats.

Maar een ongerijmd idee kwam in de geest van D., die tot dan toe niets had gezegd.

« Juffrouw, ge moet uw banden laten leeglopen... »

Ze keek hem strak in de ogen, maar zijn aanzicht bleef onbewogen. Vragend bekeek ze de twee anderen, maar er kwam geen antwoord.

« Ge kunt nooit weten. Soms gebeuren er ontploffingen, men weet niet hoe. Het is dus beter zijn voorzorgen te nemen ».

De daad bij het woord voegend, begon hij de banden af te laten.

Plots een oorverdovend lawaai...

Het meisje begreep waarom ze halte moest houden..., maar de fietsbanden laten leeglopen, waarom ?

Ze was overtuigd van het feit dat men haar had beetgenomen. Nog heden gelooft ze dat voorzeker. En nochtans was de werkelijkheid helemaal anders.

Einde van het alarm... Het intermezzo was gedaan...

« Wacht nog enkele ogenblikken, juffrouw, de laatste scherven zijn nog niet gevallen !

Ze hadden natuurlijk gewenst dat het meisje nog zo lang mogelijk g'ng wachten...

Dan gingen ze, ieder op zijn beurt, heel traag als voor een zwaar werk, de banden oppompen...

Het ontploffingsgevaar was voorbij...

Ze nam haar fiets, sprong op het zadel en na enkele pedaaltrappen zwaaide ze met haar blote arm, terwijl ze met brede glimlach deze zonderlinge ontmiijners dankte.

Het meisje zal nooit weten dat ze een zonne-straal bracht in het leven van deze drie mannen.

Toentertijd Pelotonoverste.
M. S.

NECROLOGIE.

De Verbroedering meldt U met leedwezen het kortstondig overlijden van de oud-Kommandant van de 1° Kompagnie van het 1° Ontmiijningsbataljon, Kommandant Fernand van den SAVEL.

De begrafenis had in alle eenvoud plaats op 16 september 1960. We bieden de familie ons innig rouwbeklag aan en betuigen haar hierbij onze diepe sympathie.

VRIEND ONTMIJNER,

Zoals ieder jaar op hetzelfde tijdstip moet ge uw genegenheid voor uw Verbroedering betonen, door nog heden op een onzer postrekeningen de storting van 40 F. over te maken.

Zoals U weet, beslisten we geen gevolg meer te verlenen aan aanvragen om tussenkomst vanwege leden, die niet in orde zijn met hun bijdrage.

Daarenboven worden zij, die op 1 juni 1961 niet in regel zullen zijn met hun bijdrage, van onze lijsten geschrapt.

DIENT HET NOGMAALS HERHAALD DAT ZIJ, DIE ZICH IN EEN MOEILIJKE TOESTAND BEVINDEN, ONS DIT MOETEN LATEN WETEN. WE ZULLEN HUN VOLGAARNE DE LIDMAATSCHAPSKAART GRATIS LATEN GEWORDEN.

Ter herinnering, ziehier de adressen van onze secties :

Antwerpen : Kdt MERCKX, Kazerne 7-8, Berchem-Antwerpen.

Brabant en Namen : Verbroedering der Ontmiijners van Brabant, P.C.R. 8173.53.

West-Vlaanderen : M. SAMYN E., Torhoutse baan, St-Andries-Brugge, P.C.R. 3450.69.

Oost-Vlaanderen : M. VANCLEVEN, Elyseese Velden, 5, Gent, P.C.R. 45.11.80.

Henegouwen : M. HULSHAEGEN, 151, rue Bellière, Marcinelle, P.C.R. 2137.50.

Luik : Verbroedering van de Ontmiijners, Luik, P.C.R. 7902.11.

Indien U zich niet rechtstreeks tot uw verbroedering kunt wenden, gelieve dan te storten op :

Postrekening 7537.94 van de
VERBROEDERING DER ONTMIJNERS
30, Sint-Jansstraat, Tervuren
Beste Makker Ontmiijner, DANK.